U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **K. Z.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2012, č. j. 42 Ad 28/2012 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 8. 2012, č. j. 42 Ad 28/2012 - 21 (dále jen „napadený rozsudek“), a současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Tímto rozsudkem Krajský soud v Praze (dále též „krajský soud“) zamítl stěžovatelovu žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 2. 2012, č. j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí ze dne 11. 11. 2011, č. j. X, o zamítnutí žádosti o invalidní důchod a toto rozhodnutí potvrdila.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 27. 8. 2012 (pondělí) poté, co byl dne 22. 8. 2012 uložen u provozovatele poštovních služeb, neboť stěžovatel nebyl zastižen. Kasační stížnost proti napadenému rozsudku byla podána k poštovní přepravě dne 11. 9. 2012 (úterý), a to podle prezentačního razítka pošty (nálepky) na obálce založené ve spisu.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, v rámci čehož se mimo jiné zabýval její včasností.

Kasační stížnost je **opožděná**.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud tedy považuje za prokázané, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pondělí dne 27. 8. 2012. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet v úterý dne 28. 8. 2012 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 10. 9. 2012 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě pondělí 27. 8. 2012 bylo dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). Stěžovatel tedy podal svou kasační stížnost proti napadenému rozsudku k poštovní přepravě až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty k jejímu podání.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

Z téhož důvodu Nejvyšší správní soud již nerozhodoval o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), neboť opožděnost kasační stížnosti je nezhojitelný nedostatek, pro který nelze řízení dále vést.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu